

орденом «Знак пошани» (1981), відзначено медалями «За доблесну працю» (1970), «Ветеран праці» (1983), а також багатьма почесними грамотами.

Ніну Михайлівну шанують колеги по роботі, поважають та цінують бібліотечні працівники вищих навчальних закладів України.

Науково-методична бібліотечна комісія Міністерства освіти і науки України, Наукова бібліотека імені М. Максимовича Київського національного університету імені Тараса Шевченка щиро вітають Ніну Михайлівну з ювілеєм, зичать їй щастя, здоров'я, добробуту і натхнення – головних складових подальшого успіху!

Директорові ДНТБ України Леоніду Івановичу Ніколаєнку – 50 років

9 травня виповнюється 50 років директорові Державної науково-технічної бібліотеки України Леоніду Івановичу Ніколаєнку.

Життєвий шлях ювіляра розпочався у Слобожанському краї, у сім'ї службовця. Інтерес до техніки визначив вибір майбутньої професії – після закінчення школи юнак вступає до Харківського інституту механізації та електрифікації сільського господарства й здобувши спеціальність інженера-механіка сільського господарства, працює викладачем Березівського ПТУ на Одещині. Досвід викладацької роботи, зацікавленість працею педагога спонукає Леоніда Івановича до вступу на педагогічний факультет Української сільськогосподарської академії, після закінчення якої розпочалася його плідна наукова діяльність в Українському інституті механізації та електрифікації сільського господарства. За час роботи творчий доробок молодого науковця склав велику кількість нових технічних рішень в галузі кормовиробництва та кілька десятків статей з цієї тематики, чотири з яких були захищені авторськими свідоцтвами.

У нові часи розбудови молодого Української держави близько десяти років Л. І. Ніколаєнку присвятив роботі у сфері охорони промислової власності, брав участь у розробленні проектів законів, прийнятих Верховною Радою України, які чинні і досі, зокрема, «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі», «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» та інші. Це були роки стрімкого поступу фахівця-патентознавця та набуття досвіду керівника нового типу: в Українській академії аграрних наук він – завідувач сектору патентно-ліцензійної роботи, у Держпатенті України – начальник управління патентування та ліцензування, заступник голови цієї ж установи. Неодноразово очолював делегації від України на різних форумах, що проходили у Всесвітній організації інтелектуальної власності (м. Женева, Швейцарія). Його практична діяльність була підкріплена теоретичною підготовкою в Міжрегіональній академії управління персоналом.

З початком нового сторіччя розпочинається нова

сторінка у біографії Л. І. Ніколаєнка – з 2001 року він стає директором Державної науково-технічної бібліотеки України. Очоливши авторитетну бібліотечну установу країни, Леонід Іванович стикнувся з низкою болючих проблем, які вимагали вирішення у стислі строки. Це – фінансові труднощі, матеріальне та технічне переоснащення, важливі питання комплектування фонду. Проте, за два роки роботи на посаді директора Л. І. Ніколаєнка виявив риси прагматичного керівника: чітке бачення стратегічних напрямів розвитку як самої бібліотеки, так і бібліотечної справи в країні у несприятливих умовах, вміння згуртувати та запалити своєю енергією колектив, наполегливість у досягненні мети, далекоглядність. Працівники бібліотеки мали змогу переконатись у міцності його характеру і вмінні дотримуватись даного слова. У майже суцільно жіночому колективі особливо приємно бачити на чолі установи лідера, який намагається за будь-яких обставин створити затишок читачам і працівникам. За цей час підвищився технічний рівень бібліотеки: вона долучила до свого багатомільйонного документального фонду глобальні інформаційні ресурси. Співробітники опановують основи роботи з комп'ютером та бібліотечно-інформаційну систему «ІРБІС». Завдяки реалізації планів щодо пошуку додаткових позабюджетних коштів шляхом популяризації діяльності бібліотеки та її інформаційних продуктів і послуг на міжнародних виставках, участі в інших масових заходах стало можливим змінити негативну ситуацію з технічним і матеріальним оснащенням. Леонід Іванович та його однопідприємці, які вболівають за долю книгозбірні, підтверджують стару істину – шлях долає той, хто йде.

Багаторічна плідна діяльність Л. І. Ніколаєнка була відзначена Почесним знаком Міністерства освіти і науки України «Відмінник освіти» та Почесною грамотою міністерства.

Колектив ДНТБ України зичить Леоніду Івановичу міцного здоров'я, родинного щастя, сил, терпіння та творчої наснаги.